

Šroubík

Ročník: 8

Číslo: 4

Rozlúčka s pani učiteľkou a kolegyňou

Posledné zvonenie má vždy iný zvuk. Súzvuk toho, čo bolo znie odrazu tak nostalgicky smutne. Spomienky na roky a dni prežité za bránami školy, chvíľky radostné, bolestné aj chvíľky také akurát, keď človek cíti istotu a šťastie. Pre našu milú kolegynku a kamarátku zároveň,

Viktorku Hromádkovú,

bol tento školský rok posledným školským rokom v našej spoločnej veľkej školskej rodine, z dôvodu odchodu do dôchodku.

Posledný dozor, posledná hodina,

posledné zvonenie. Zvonenie, ktoré spomínalo, smútilo a ďakovalo:

...ďakujeme Vám milá pani učiteľka, za všetko, čo ste nás naučila,

...ďakujeme Vám pani učiteľka, za to, že ste nás brala vážne,

...ďakujeme Vám pani učiteľka, za to, že ste to s nami vydržala, aj keď to bývalo s nami veľakrát ťažké,

...ďakujeme Vám pani učiteľka, za Vaše prípravy, snahu pomôcť a vyriešiť vždy všetko tým najsprávnejším spôsobom,

...ďakujeme, že sme Vám neboli
lahostajní,

...ďakujeme Vám milá pani
učiteľka, za Vaše ranné
vstávanie,

...za Vaše rady, pomoc
a podporu, keď sa
nám zdal priťažký
tento školský život,

...a hlavne Vám
ďakujeme za Vaše
dobré srdce, ktoré
nás vždy láskavo
objímalo

a spravodlivo trestalo,

Vaši žiaci.

Bola a aj stále zostávaš pre nás
nezabudnuteľná, a práve preto, toto
zvonenie malo pre nás až veľmi trpkó-
horkú príchut', kedy sa lúčime proti
svojej vôli, kedy odchádzame, ale už
teraz sa nevieme dočkať najbližšieho
stretnutia.

Teší nás preto, že aspoň raz do týždňa
Ťa budeme v našej spoločnej školskej
rodine stretávať. Nedalo by sa totiž s
Tebou rozlúčiť a nevedieť, kedy Ťa
znova pozdravíme.

**Ďakujeme ti vážena pani učiteľka,
láskavá kolegyňa a kamarátka.**

Kristína Pulišová

**To isté zvonenie, ďakovalo aj za
nás, Tvojich kolegov:**

...za ruky plné pomoci a ústa plné
dobre mienených rád,

...za odbornosť a skúsenosť, ktorá
držala piliere našej školy,

...za priateľstvo, ktoré zohrieva a
spája ľudí tej najlepšej vôle.

Ďakujeme Ti Viktorka, za Teba, že
sme mohli nejaký čas stráviť pri Tebe
a s Tebou. Za chvíľky pri raňajkách,
pri káve, na dozore, či v triedach.

Zanechala si v nás zvláštnu vôňu
Tvojej osobnosti a každý z nás si nesie
v sebe svoj vlastný rozhovor a zážitok
s Tebou.

Človek si Ťa nemohol nevšimnúť. Keď
si nebola v práci, hneď sme si to
všimli, keď si v nej bola, taktiež.

Univerzitná noc literatúry

V stredu 13. apríla 2016 sa konala Univerzitná noc literatúry, ktorú už po tretí raz organizovala Filozofická fakulta Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Podujatie bolo venované pamiatke banskobystrického rodáka a novinára Juraja Kušnierika.

UNL ponúkla čítanie ukážok súčasnej svetovej literatúry (Claire Keegan - Fo(s)ter, Forresta Carter - Malý strom, Alexandra Salmel - Žirafia

mama a iné príšery, Nicole Krauss - Dejiny lásky, Pavol Sibyla - Niečo o orchideách, William Saroyan - Tracyho tiger, Jeana Gion - Muž, ktorý sadil stromy) a ich simultánne tlmočenie do posunkovej reči spolu na siedmich stanovištiach v 3,5 hodiny trvajúcim maratón.

Z našich žiakov sa akcie zúčastnili : **Gabriela Steinigerová, Vladimír Bartoš, Michal Píš, Roland Horváth, Nikola Kulaviaková, Erik Grofčík** v

sprievode vyučujúcej SJL

Mgr.

Danica Oswaldovej a vychovávateľa **PaedDr. Rudolfa Bartošíka**.

Žiaci celý čas pozorne a so záujmom sledovali tlmočené ukážky z kníh, užívali si atmosféru vysokoškolských priestorov a počas prestávok živo komunikovali s tlmočníkmi.

Akcia bola zorganizovaná na vynikajúcej úrovni a bola prínosom pre žiakov z hľadiska ich vzťahu k literatúre, knihám a zároveň im ponúkla i vzory úspešných sluchovo postihnutých, ktorí študujú na vysokých školách.

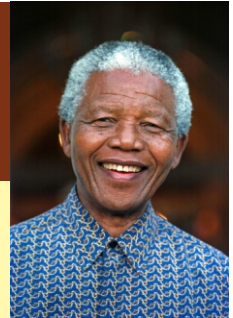
Bol to skutočne ojedinelý a veľmi hodnotný umelecký zážitok!

Danica Oswaldová

„ Ak hovoríte k človeku v jazyku ktorému rozumie,
ide mu to do hlavy.
Ak sa s ním rozprávate v jeho jazyku,
Ide mu to do srdca.“

(Nelson Mandela)

V dňoch 13.5.2016 a 20.5.2016 sa uskutočnili v Trnave školenia:

1. Téma: **Základné rozdiely medzi slovenským posunkovým jazykom a posunkovanou slovenčinou,**
2. Téma: **Porozumenie rozdielom medzi slovenským posunkovým jazykom a posunkovanou slovenčinou.**

Posunkový jazyk nie je medzinárodný. Každý štát má svoj národný posunkový jazyk. U nás sa používa slovenský posunkový jazyk. Slovenský posunkový jazyk nemá nič spoločného so slovenčinou, funguje na iných princípoch, má vlastnú gramatiku.

Posunkový jazyk nikto nevymyslel. Národný posunkový jazyk vznikol prirodzene medzi nepočujúcimi ľuďmi. Slovenský posunkový jazyk má svoju vlastnú históriu, ktorá sa neustále vyvíja. V slovenskom posunkovom jazyku sa môžu vyjadriť plnohodnotne všetci, rovnako ako u hovorených jazykov. V slovenskom posunkovom jazyku je možné prednášať na vysokých školách, básniť alebo spievať.

Pri komunikácii s nepočujúcou osobou vždy treba brať ohľad na tri veci: jazyk, kultúru a myslenie. To znamená, že pri komunikácii s nepočujúcimi nepoužívame formu, ale význam slova. Posunkový jazyk je vizuálne vnímovateľný v 3D priestore. Cieľom školenia bolo nájsť porozumenie medzi slovenským posunkovým jazykom a posunkovanou slovenčinou. Prednášajúci lektor **PaedDr. Roman Vojtechovský** nám poukázal na rozdiely v inkorporáciách, klasifikátoroch, nemanuálnych nosičoch, významoch, vo vyjadrení času, slovesných aspektoch, množných číslach, v simultánnej artikulácii dvoch rúk, podstatných menách, prídavných menách, zámenách. Kládol dôraz na mimiku. Dostali sme text, ktorý sme museli vyrozprávať mimickými prejavmi, s rukami za chrbtom.

V ďalšej úlohe sme dostali obrázkovú ilustráciu príbehu v časovej dostupnosti. Každý sme museli vyposunkovať príbeh, použiť gramatiku slovenského posunkového jazyka. Pozorovatelia potom ohodnotili, či danému výstupu rozumeli, poprípade ako inak by ho oni sami podali, či doplnili.

Dôležitým aspektom pri tmočení je aj pamäťové vnímanie, nakoľko tmočenie prebehne vždy po hovorenom slove. Každého prejav sa natáčal. Prebiehal rozbor, kde mal možnosť každý sa na svoj výstup.

Romanka Ridzoňová, Lucka Novodomcová

52.ročník celoslovenských Športových hier v Bratislave

V dňoch 1.- 5. júna 2016 sme sa s našimi žiakmi zúčastnili celoštátnych športových hier SP žiakov v Bratislave.

Hneď po príchode na ZŠ pre SP sme mali šťastie, pretože necelú hodinu po našom príchode sa strhla silná búrka takže my jediní sme nezmokli a všetci čo prišli za nami boli úplne premoknutí.

Ďalší deň hneď po raňajkách sme sa premiestnili na atletický štadión, kde naši žiaci súťažili v rôznych atletických disciplínach. Tu však snaha žiakov nebola veľmi ocenená. Roland Horváth prišiel o 3. miesto v behu na 1000 metrov z rozdielom 7. stotín sekundy a v hode guľou na 3. miesto mu chýbali len 3 cm.

Potom sa však zadarilo Michalovi Píšovi a Marekovi Rybovi, ktorí po rovnakom skoku do výšky a to 145 cm získali 3. miesto.

3. a 4. júna boli dopoludnia futsalové zápasy, ktoré nám však v priebehu týchto dvoch dní veľa radosti nepriniesli. Obranná hra nám celkom

dobre išla čo sme dokázali v zápasoch proti silnému Lučencu aj Prešovu keď sme dostali od nich len po jednom góle, ale žiaľ do ich brány žiadny nepadol, pretože naša útočná hra nestála za veľa. Celkovo sa na nás lepila aj smola, pretože aj pri troche šťastia mohli byť výsledky úplne iné.

Gabika Steiningerová sa zúčastnila súťaže v stolnom tenise, kde však v silnej konkurencii neuspela.

Popoludňajší program počas týchto

dvoch dní bol veľmi zaujímavý. 3. júna sme absolvovali výlet na **hrad Devín** a naspäť bola cesta vyhlídkovým autobusom bez strechy čo sa všetkým veľmi páčilo. V sobotu popoludní sme navštívili novovybudované nákupné centrum Bory Mall. Tu mali deti rozchod na celé dve hodiny a mohli podľa záujmu prezerat' si čo ich zaujíma, prípadne si niečo kúpiť. Okrem iného sme si mohli pozrieť hercov zo seriálu ZOO. Pred nákupným

centrom boli ešte biele levy, ťavy, kone a somáriky.

Večer ešte nasledovalo opekanie špekačiek.

Za celý priebeh športových hier patrí poďakovanie organizátorom, organizačnému výboru a všetkým, ktorí sa na týchto hrách podieľali.

Stanko Windisch

Taký bol náš škol

ský rok 2015/2016

Plavecký výcvik

Od 6. – 10. mája 2016 sa v Bratislave uskutočnil Plavecký výcvik našich žiakov.

Každé cvičenie, výcvik či výučba je o disciplíne, trpezlivosti a odvahe. Odvahe prekonať prekážky a preskočiť bremená svojho strachu, neistoty a zlých pocitov. Ísť vytrvalo za svojim rozhodnutím, aj keď sa nám práve rozochveli kolena, stojac na skokanskom mostíku. Na hladine pod sebou vidieť odraz svojej odvahy a chuti prekonať niečo, čo sa zdá na začiatku neprekonateľné.

Plaveckého výcviku sa zúčastnili žiaci II. stupňa ZŠ: 6. ročník, 7. ročník, 8. ročník a 9. ročník.

Plavecký výcvik bol zameraný na zdokonaľovanie plaveckých štýlov pre plavcov a zoznámenie sa s vodou a základným plaveckým štýlom pre neplavcov.

Keď sme neboli práve vo vode, boli sme na rôznych suchozemských

miestach. Na exkurzii v Starom meste, v kláštore, v ZOO,

v Dinoparku a v nákupných centrách.

Počas týždňového výcviku sme sa naučili nielen plávať, ale aj zachraňovať.

Zachraňovať chvíľky, keď sa kamarát cíti zúfalo, pri výzvach ťažších ako je jeho pohár odvahy. Tieto chvíľky premieňať na chvíle skrytého spojenectva, kedy sa ťažoba delí

počtom zúčastnených, ktorí kričia:

„Neboj, zvládneš to !!!“

Naučili sme sa byť nie pri druhých, ale s nimi. Riešiť

situácie, rozhodovať sa

v prospech kolektívu,

ktorý je

vytvorený z

potrieb všetkých

jednotlivcov.

Kristína Pulišová

Výlet do Svätého Antona

Nie je deň ako deň. Ani tie školské dni sa zaručene nemusia podobat' jeden na druhý. Niekedy sa doslova vyžaduje, aby sa do školských dní

do krás prírody, prechádzali rôznymi stanovišťami, ktoré preverovali ich vedomosti,

či zručnosti.

V závere krásneho dopoludnia sa deti povozili na koníkoch a chvíľkami sa zahráli na westernových kráľov.

Búdka pre vtáčiky, ktorú sme si vyrobili za pomoci a nasmerovaní skúseného lesníka, nám určite cez zimu priláka všetky hladné vtáčiky z nášho školského okolia.

Ďakujeme za krásny výlet

vniesla výnimočnosť, ktorá by bola obzvláštnená nejakým zážitkom. Takýto zážitok sme mohli precítiť dňa 16. júna 2016, kedy sme navštívili park vo Svätom Antone, aby sme si spoločne mohli vychutnať zelenú lesnícku atmosféru Hubertovských dní pre deti.

Výletu sa zúčastnili žiaci I. stupňa ZŠ, žiaci I. stupňa ŠZŠ, piaty a šiesty ročník II. stupňa ŠZŠ. Naši žiaci boli vnesení

Kristína Pulišová

Divadelné predstavenie Polepetko

Deň detí sme s našimi žiakmi oslávili aj divadelným predstavením. Tretieho júna k nám zavítalo divadlo Clipperton z Banskej Bystrice.

Hneď ráno sme s rôznymi očakávaniami vykročili do jedálne školského internátu. Dvaja mladí muži a jedna slečna tam práve rozkladali kulisy. **Čo to bude? Aké to bude?** – deti boli zvedavé....Keď bolo

všetko pripravené, zazvonil zvonček a príjemný hlas oznamoval: „Ak ste začuli čarovný zvon, to prišlo k vám divadlo Clipperton... V tejto pestrofarebnej zemi žije jeden chlapec, len je trochu popletený. A keďže v chaos zmení všetko, volajú ho Polepetko.“

A že to bolo naozaj tak, sme sa hneď aj presvedčili. Polepetko mal naopak tričko... keď rozprával, ani vlastná mať mu nerozumela... Namiesto tulipánov popolieval suseda, ktorý v

záhrade oddychov al...Vybral sa teda radšej do sveta. Podarilo sa mu pomotať dokonca aj

obávaného čarodejníka Rumburaka, a tak vyslobodiť princeznú Arabelu, ktorá za všetkými „popleteninami“ zbadala aj Polepetkovo dobré a odvážne srdce. Pesničky s chytľavou melódiou, slovné hračky – rýmovačky nás držali neustále v dobrej a veselej nálade.

Deti sa spontánne zapájali do deja, radili Polepetkovi, čo má robiť. Po predstavení sa hercom poďakovali srdečnými objatiami. A nechýbalo ani spoločné foto .

Stanka Miklášová

Prehliadka a tvorivé dielne v Galérii múzea mincí a medailí

Vo štvrtok 23. júna 2016 sme navštívili komentovanú prehliadku a tvorivé dielne v Galérii múzea mincí a medailí v Kremnici k výstave Variably.

Výstavou nás sprevádzala pani profesorka Mgr. Božena Koreňová Art. D. Hravou formou sme sa oboznámili s dielami autora akademického sochára Mariana Drugdu. S niektorými dielami sme smeli manipulovať, dotýkať sa ich, skladať. V rámci tvorivých dielní sme si vytvorili stojany na ceruzky a prívesky.

Zuzka
Durbáková

Štúrovček

V dňoch 26. 4. 2016 a 27. 4. 2016 sa konalo školské kolo súťaže v recitácii poézie a prózy Štúrovček.

V utorok 26. 4. 2016 súťažili starší žiaci 6. až 9. ročníka ZŠI pre SP a 3. roč. PRŠ. v kategórii poézie a prózy. Techniku a uvádzanie mala na starosti Mgr. Oswaldová. Porota v zložení Mgr. Donovalová, Mgr. Zubková a pani riaditeľka Ing. Mošková určili víťazov:

POÉZIA:

1. miesto	Michal Piš	8. ZŠ
2. miesto	Lenka Maňuchová	3. PRŠ
3. miesto	Gabriela Steinigerová	6. ZŠ
	Henrieta Balážová	8. ZŠ
Výborný výkon	Samuel Rolko	6. ZŠ
Výborný výkon	Šimon Kanina	8. ZŠ

PRÓZA:

1. miesto	Nikola Kulaviaková	9. ZŠ
2. miesto	Marek Ryba	9. ZŠ
3. miesto	Erik Grofčík	9. ZŠ
Výborný výkon	Zuzana Hercová	9. ZŠ
Výborný výkon	Ivan Dlhoš	9. ZŠ

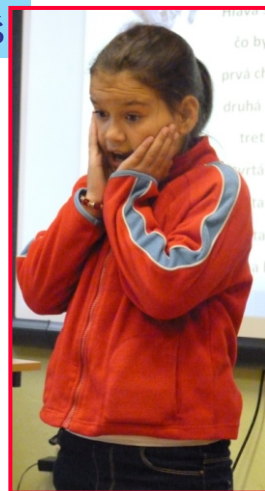

ORGANIZOVALI SME

V stredu 27. 4. 2016 súťažili mladší žiaci 1. až 5. ročníka v kategórii poézie a prózy. Techniku mala na starosti Mgr. Durbáková a súťaž uvádzala Mgr. Sebeňová. Porota v zložení Mgr. Hromádková, Mgr. Miklášová a Mgr. Daubnerová určili víťazov:

POÉZIA A PRÓZA

1. miesto	Christián Tauber	1. ZŠ
2. miesto	Jerronimo Tököly	5.A ZŠ
3. miesto	Denis Debnárik	1. ZŠ
	E. V. Daubnerová	4. ZŠ
Výborný výkon	Enis Uzeiri	4. ZŠ
Výborný výkon	Lívia Cibul'ová	3. ZŠ
Výborný výkon	Patrik Zliechovec	3. ZŠ
Výborný výkon	Peter Petrán	5. A. ZŠ

Do celoslovenskej súťaže postupujú žiaci: Gabriela Steinigerová – 6. ZŠ, Michal Píš – 8. ZŠ, Nikola Kulaviaková - 9. ZŠ, Erik Grofčík - 9. ZŠ. Ďakujeme všetkým recitátorom za ich výborné výkony a víťazom blahoželáme!

Danica Oswaldová

Vysvedčenie dobrého srdca

Počas roka chodil D. do školy sporadicky. Aj keď veľmi rád. Chodil buď párne, alebo nepárne dni, alebo párne a nepárne týždne, alebo bola ešte aj tretia možnosť a to párne a nepárne mesiace. On je druhák a má rád školu. Ja zas mám rada jeho. Aj napriek tomu, že pre svoju zlú dochádzku neprospeľ ani na polroku, ani teraz na konci roka, u mňa prosperoval v oveľa dôležitejších predmetoch ako sú vypísané na vysvedčení. Dostal preto priložené Vysvedčenie dobrého srdca, kde prosperoval s vyznamenaním. A tu sú tie dôvody:

Jeseň:

Na Pracovnom vyučovaní hrabeme lístie, zrazu D. našiel malú topánočku.

Dievčenskú, ružovú a jednu. Druhá topánočka si asi blúdila niekde po svete.

„Pani učiteľka, môžem si zobrať túto topánku domov? Pre môjho malého dievčatka. Terezku.“

„Dievčak je Tvoja sestrička, D. ?“

„Áno. Tak môžem?“

„Terezka je dievčatko, nie dievčak. A určite sa topánočke poteší, aj keby bolo ešte o kúsok lepšie, keby sme vedeli, kde sa zatúlala aj tá druhá topánočka.“

„Ja ju nájdem. Budem všade hľadať. Aj po ceste domov.“

„Tak potom dobre, idem pohľadať igelitku, aby Ti nezašpinila knižky.“

Doma ich bolo vtedy sedem. Dnes už ich je osem. Chlapec zanedbávaný z každej strany, smeru, či príležitosti. Celý rok chodil vo veciach smrdľavých od moču, chýbajúcej vody a zlého zaobchádzania s jeho detským bytím.

Zima:

Na Vecnom učive sme oslavovali narodeniny jedného zo žiakov. Ako prekvapenie sme si spoločne v kuchynke urobili pudíng. D. nezaváhal ani teraz:

„Pani učiteľka Kristínka, mohol by som trošku pudíngu zobrať malému Jankovi

domov?“

„D., a koľko rokov má Janko?“

„Má málo, ale už môže také jesť.“

„Tak počkaj, idem pohľadať nejaký pohárik na zatvorenie, a zoberieš mu na skúšku, či mu bude chutiť, potom mi povieš, dobre?“

Krásny široký úsmev bol jeho odpoveďou. Ten pudíng v tom momente tak veľa pre neho znamenal.

Leto:

Koniec školského roka a odovzdávanie vysvedčení. Každému z mojich žiakov som dala okrem vysvedčenia aj koženkové farebné srdiečko na krk, Vysvedčenie dobrého srdca a čokoládu.

„Pani učiteľka...“

Už som vedela, čo asi bude nasledovať a tak som sa vopred usmiala.

„...a mohol by som túto čokoládu zaniest mojej mame do nemocnice? Už sa narodilo bábätko. Chcem dať mame čokoládu, keď je v nemocnici, nech nie je smutná.“

Nezmohla som sa na slová iba objatie.

Prospeľ na výbornú vo všetkých oveľa dôležitejších predmetoch.

Veľmi by som si priaľa, aby aj jeho blízki, boli k nemu takí láskaví ako je on k nim.

Aby na neho mysleli, delili sa s ním o každodenné radosti.

Chcela som mu do koženkového srdiečka schovať tajnú ochranu voči všetkému, čo ho bude ohrozovať. Či to bude krik, hádky, úteky....ako o nich často rozprával. Tajná ochrana, ktorá bude odstrašovať všetko zlé z jeho zajtrajškov a zároveň priťahovať slnečné lúče do jeho detskej duše.

A ešte ma napadlo, že by bolo možno aj celkom fajn, keby čarovné koženkové srdiečko malo okrem skrytej tajnej ochrany, zabudovaný aj kompas,...ktorý by našiel tú druhú dievčenskú topánočku.

Kristína Pulišová